

· FØROYA · SOCIAL·DEMOKRAT

FRÆLSI

JAVNAÐUR

BROTURSKAPUR

Nr. 51.

Lýsingaprisur fyri petitreglu: 30 oyr. á forsiðuni,
20 oyr. á 3. og 4. síðu. Við størri lýsingum fæst
avsláttur í prísinum.

Fríggjadagin 22. desember 1939.

Kostar kr. 1.50 fjórðingsárið + Porto. Blaðið
verður bílagt á posthúsinum, brævasvarstøðum
og skrivstovuni. Telf. 142.

13. árg.

Gleðilig jól!

Bähncckes Produkter:

Kathrinebjerg Lager-Eddikke

Tilberedt af tørmalet Sennep.

Golden Mustard i Daaser.

Agurker, Asier og Pickles.

Soya og engelsk Sauce.

Bage og Buddingpulver.

O. a. m. altid best og billigast. — Engros Lager hja

KNUD LAMBAA, Thorshavn.

Telefonir: 65
225
300

Telegramadressa:
Maritime - Thorshavn.

„Eingin veit á morgni at siga“

Góða tú. Eg havi verið so ofta úti, og eg eri hvørja ferð komin heilskaður aftur. Hví vera so bangin nú. Dreymur. Tað er bara óttin í blóði tínum, ið skapar dreymirnar hjá tær. Vit liva í dag. Tað, ið motir okkum í morgin, vita vit einki um. Vit kunnu ikki vita tað. Eg kann siga við meg sjálvan, tú verður heima, men eg kann eisini líka so væl avgera at fara út í náttarmyrkið at lveita minur til Eingilsmennin. Hvussu kann tá nakar ella nakað koma til tín um náttina at siga frá, hvat ið verður at henda meg í morgin? Tú skilir, at tað er ómøguligt. Blóðið og vitiskan kann siga tær í dreymum, hvat ið hendi, men ikki hvat ið hendir.

Tveit hasar dreymarnar sum tað bera hopiløysi — tveit teir hagar, ið pipari grær, so vit bæði kunna vera sæl, lukkulig. Lat okkum nýta lotuna. Tú og eg, tú og eg kærasta mín, vakrastu Greta í ollum Týskalandi! — — —

Tú, eg fari út — men eg tveiti onga minu, ongan spreingiknøtt til Eingilsmannin. Tað skal vera mitt offur til tín góða at eira fliggindanum náttina fyrri vit skulu ganga í hjúnarlag. Eg kann ikki, og eg vil ikki hava neyðarrópinu í oyrunum av gerðum mínum, meðan vit bæði, eg og hin besta og reinasta genta av ollum týskum

gentum, standa framman tyri altaranum. Nei, tú. Eg vil koma reinur aftur. Gleðin skal lýsa úr andliti mínum. — — —

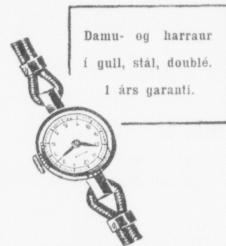
— Elskaði Martin. Tú mást koma aftur — — Aldri veri eg glað aftur, um eg missi teg. Hví skulu menniskjuni vera so ill. Eru vit ikki oll brøður og systur? Vilja ikki oll liva? Ja, krevja, droyma og leingjast ikki oll menniskju eftir eydnuni. Tú, hetta við at gera mun á Arium, Slávum og Gyðingum — tað er ræðuligt. Tað er lágt. Tað er rátt, ómenniskjaligt. Kennir tú aðalbornari kvinnu enn Mariu, ið teir dömdu í fongsul tí hon elskaði Dánjal, Ein Gyðingakvinna skal ikki elska ein Aria — er tað ikki sinnisjúkt! Um eg nú var ein Gyðingakvinna! Hugsu tankan út — skuldi eg tá ikki haft loyvi at elska teg, at latið teg elska meg. Eg veit, at tú ert í hausara liði — tú setir knyk- il í brýr! Á, Martin, mín Martin, eg elski teg. Hav ikki hoyrt tað, gloym tað, eg segði. Nei, nei . . . tú mást hoyra. Eg má siga tað. Tí hetta órættvísi er við at spreingja meg, um eg ikki sleppi at oysa harm mín út fyrri onkrum. Onkrum segði eg. Tað má vera tú. Tí fyrri tær skal einki vera loynt. Loynt! Um eg loyndi tað. Um eg læsti tennunar saman. Tú, um eg svór at tuga — eg mátti tala. Talaði eg ikki vakni, vildi

undirstreymurin í sál míni loyst tungu mína í dreymin. Tú skalt hoyra meg vakna opna sál mína. Tí eg vil ikki liggja sum ein spreingiknøttur við tína lið, og tá ið tú minst umvarir, bera hitt innistongda frammi, oysa mitt mótmæli, mín harm, mína sorg. Tí allir veggir lurta í hesum landi. Á, eg orki ikki at hugsa tankan út, at tað kundi bent, at míni orð forráddi teg, forði okkum í fangahús, kanska fyrri kúluna — — — Góði elskaði, Martin, hvat sigur tú? Far ikki frá mær, far ikki . . .

Góða Greta, eg havi einki hoyrt. Tí eg vil einki hoyra. Eg vil í kvöld einans elska teg, menniskja, ungmyrina, kvinnuna Greta. Tú, Greta. Tú, sum er rættvís, ver ikki ov skjót at fella ov harðan dóm einans eftir tí, sum beint nú slendur tær í eygunum. Leita at bolinum — upprunanum. Hví stjelur ein, hví myrðir ein? Svongd. Gevur tú einum svongdina, gevur tú honum tjóvalyndi við. Vekir tú í einum hatið — rættur tá honum eisini ofta drápsöksina. Versailles-sáttmálan góvu tað yvirráttmikla England og tað ríka Frakland Týsklandi. Og við honum fingi vit hatið — hevndar- og drápsöksina. Gyðinganna privatkapitalistiska valdið fingi vit sum kannska eingin onnur tjóð. Privatkapitalistiska valdið er eitt harðræðisvaldið — undrast tú á, at hin útsodna fjöldin kom at nýta ta hevndaröksina, ið Gyðinganna privatkapitalistiska kalda og hjartaleysa hond rætti fjøldina saman við pengatrælkanini? . . .

Elskaða Greta. Hetta er so fløkt so ljótt, so dapurt og óhugnaligt. Lat okkum einki hugsa utan tað eina, at vit eru saman eru eitt, eru kærleikin, rættvísi og samljóðið. Hvor strongur í okkum syngur kærleikans sæla ljóð um hvortannað. Hvor tanki, hvort hugskot, viðbragdið í okkum er fott av tí eina ynskinum at vera rættvís yvir fyrri hvørjum øðrum. Hvor tóni í okkum er spentur, er tjálgaður í hinum fulltónandi samljóði.

— Ja, tú hevur rætt Martin. vit skulu lata tað, ið liggur uttan fyrri okkum vera. Vit hava

Jólagávur.

Eitt ur er altíð ein kærkomin jólagáva, tað hevur eigarin gleði av í mong ár.

»MIMO« antimagnetisk, vatntøtt, stóysíkkur damu- og harraarmbandsur. 80—85 kr.

Niels L. Arge á Kongabrunni.
Máltr. 231.

Keypi ta nyttugu
JÓLAGÁVUNA
í Bringsnagøtu

hjá Katr. Christiansen.

Cement

til lagaligan prís, til sølu hjá

C. C. Johansen,

Telefon 30.

Ferðist við
Tjaldrinum.
Taki góðs við
Tjaldrinum.
P.f Skipafelagið Føroyar.

Hjá
Jákup Johansen

á Kongabrunni

fáast primussar, primusovnar, steintoy, spakar o. m. a.

Telefon 368.